ČTI PROSTĚJOVSKÝ Večerník ZAJÍMAVĚJŠÍ NOVINY

REGION

Velkolepé oslavy v Nezamyslicích

Od čtvrtka 27. až do neděle 30. září byl zasvěcen městys Nezamyslice na Hané tradičním Svatováclavským slavnostem. Tato akce nebyla jen záležitostí Nezamyslic, ale prakticky celého mikroregionu Němčicko. V jejím průběhu byly odslouženy hned tři mše svaté doplněné o svátostné požehnání. Organizátoři také připravili široké veřejnosti bohatý kulturní a sportovní program, ve kterém si musel každý z návštěvníků přijít na své.

Ve čtvrtek v podvečer byly oslavy zahájeny mší svatou u kapličky v Těšicích, po které se lidé přesunuli do sálu nezamyslické sokolovny kde probíhalo až do časných ranních hodin tradiční "Nezamyslické vinobraní". Pátek byl zahájen hodovou mší svatou v kostele svatého Václava, po které se ulicemi městyse začaly promenádovat mažoretkové soubory. Těchto souborů se do Nezamyslic sjela z různých koutů Moravy hned celá desítka. Z důvodu nepříznivých povětrnostních podmínek musel být plánovaný program z kynologického cvičiště přesunut do sálu sokolovny. Krátce po polední zahájila odpolední program svým koncertem dechová kapela Věrovanka, po jejímž vystoupení přišly na řadu mažoretky. Našlapaná sokolovna mohutně povzbuzovala a do taktu tleskala nesoutěžní přehlídce jak domácích, tak i "přespolních" skupin. Program odstartovalo pět dětských souborů mezi nimiž byly dva domácí: Orionky a Miniorionky z Nezamyslic, dva z prostějovského regionu z Pivína a z prostějovské ZUŠ Vladimíra Ambrose a jeden až ze severní Moravy - Berušky Havířov, které nakonec byly vedoucími ostatních souborů vyhlášeny jako nejlepší. Po nejmenších následoval čtyřlístek juniorek. Hned dva soubory přijely až z jižní Moravy: Motýlci a Berušky Ždánice, svou vysokou úroveň předvedly Helenky z blízkých Ivanovic na Hané a svým téměř bezchybným výkonem uchvátily publikum domácí Nezamyslické mažoretky, které byly také po zásluze vyhlášeny vítězkami této kategorie. "V nejmladší kategorii se mi nejvíce líbily děvčátka z Havířova. Při vystoupení našich juniorek jsem našla nějaké chybičky, ale v podstatě se předvedly ve výborném světle," našla skvrnky na vystoupení svých oveček Jana Snášelová, vedoucí Nezamyslických mažoretek.

V seniorské kategorii pak zejména mužské oko s potěšením spočinulo na vypracovaných postavách členek souboru Impuls z Ivanovic na Hané. Po oficiálních soutěžních sestavách pak všechny soubory předvedly obecenstvu svá exhibiční vystoupení svou choreografií spíše zabíhající do moderních tanců. Zlatým hřebem pak bylo vystoupení šestice maminek malých mažoretek, které svoji desetiminutovku odtančily za nadšeného skandovaného potlesku. "Svatováclavské slavnosti pořádáme již sedmým rokem, ale mažoretky jsme do programu zařadili poprvé. Musím přiznat, že se mi jejich vystoupení velice líbila a každopádně s nimi budeme počítat v příštím roce. Je neuvěřitelné kolik volného času svému koníčku tato děvčata obětují a já musím uznat, že se v žádném případě nejedná o čas promarněný. Celé toto odpoledne zapadlo výtečným způsobem do rámce slavností a potěšující je jistě i spontánní odezva veřejnosti," s neskrývaným nadšením hovořil o přehlídce mažoretkových souborů Jiří Doubrava, starosta Nezamyslic na Hané.

Po pátečním mažoretkovém dni pak patřila sobota sportu. Na fotbalovém hřišti se odehrávala mistrovská klání od žáků až po muže, které vyšperkovalo exhibiční utkání starých gard. Krátce po poledni se vyřádili také vyznavači kolečkových bruslí, kteří soutěžili ve II. Nezamyslickém mistrovství, jež se konalo v obytném souboru Trávníky. V nedělním dopoledni pak lidé hojně navštěvovali také výstavu drobného zvířectva a celý pětidenní maraton vyvrcholil divadelním představením souboru ze ZUŠ Němčice nad Hanou "Ronja dcera loupežníka". -zv-

Štěpánova socha se stala jedním ze symbolů mateřského centra

"Měl jsem trochu obavy," přiznává mladý sochař

Představení a vysvěcení abstraktní plastiky znázorňující motiv matky s dítětem byly tou slavnostní příležitostí, kvůli níž se sešli hosté ve středu odpoledne ve dvoraně konického zámku. Mladý sochař Štěpán Hemzal svoje dílo věnoval Mateřskému centru (MC) Srdíčko.

Matka s dítětem. Asi nic jiného nemůže lépe vystihnout myšlenku mateřského centra. Vlastně prosté a svým způsobem jedinečné téma dotýkající se podstaty. Právě to svým abstraktním pojetím ztvárnil nejmladší pokračovatel kamenického rodu Hemzalů - Štěpán. Ten představuje už pátou generaci kamenické dílny, která má v Konici už staletou tradici.

Malá slavnost představila toto dílo veřejnosti. Od pondělního podvečera, kdy byla socha instalována před vchodem do mateřského centra a ve středu odpoledne poté vysvěcena, je de facto součástí konického zámku. "Tak jako je ve znaku našeho centra velké srdce, do něhož je jako symbol malého dítěte vložené srdíčko malé, tak i tato plastika matky pevně v náručí svírající svoje dítě představuje tu nejprostší a přitom asi nejsilnější myšlenku na světě - mateřství. O to víc je tento motiv silnější, že vzešel od tak mladého umělce," shrnula svoje pocity v úvodu ředitelka Charity Konice, pod jejíž křídla MC patří, Irena Lenfeldová.

Ke světícímu aktu byl přizván konický děkan Milan Ryšánek, jenž ještě před samotným obřadem poznamenal, že svěcení předmětů nebo uměleckých děl není nijak výjimečné. Za každým z nich je ale nutno vidět dílo člověka a ty, kterým má sloužit. A právě zrození nového života, vztah matky a dítěte, je tím nejniternějším vjemem, který asi nic jiného nepředčí.

Sám autor Štěpán Hemzal naopak poděkoval za příležitost, kterou dostal. Během neformálního setkání v prostorách MC jsme se ho pak zeptali, jestli je v obvyklé, aby umělec jeho ‚věkové kategorie' už měl ve svém rejstříku dílo, které je trvalou součástí interiéru nebo exteriéru. Připomeňme jen, že je studentem 3. ročník oboru sochař-restaurátor na kamenosochařské průmyslovce v Hořovicích. "Tak obvyklé to zase není, v našem ročníku jenom jedna spolužačka měla samostatnou výstavu obrazů," přiznává skromně Štěpán. Jak ale dodává, je to ale také otázka příležitosti a vlastních možností. Pokud by nemohl využít podmínek rodinné kamenosochařské dílny, byl by podle něj umělecký start mnohem obtížnější. Nicméně svým pojetím a ztvárněním námětu nenechává nikoho na pochybách, že není pouze dědicem známého jména, ale je mu vlastní i vše ostatní s tím spojené.

A co samotná socha? Pro laika je opracování pískovcového kvádru do této podoby úkolem sisyfovským, pro něj samotného to byla otázka asi 10 dní. "Ale to jsem na tom pracoval od rána do večera," říká. Odměnou mu může být nejen uznání od veřejnosti, ale i získaný umělecký kredit. "Měl jsem trochu obavy, jak to lidé přijmou. Jsem rád, že se socha setkala s pozitivní odezvou. Sochu jsem ukazoval i ve škole, především kvůli tomu, abych se mohl zúčastnit dnešního svěcení. Líbila se mojí třídní, která je akademickou sochařkou, stejně jako i panu řediteli. Obstála tedy i v uměleckém pohledu," odpovídá na dotaz Večerníku Štěpán. Jak ale dál říká, v žádném případě to neznamená, že by se už cítil skutečným umělcem. Bez úcty a respektu k samotnému kameni, stejně jako ke ztvárňovanému tématu to prostě nejde…

Co je možná pozoruhodné, či snad nějaké intuitivní propojení, těžko říct, je jeden detail: jak Štěpán přiznává, nikdy před tím v místě, kde má být socha umístěna, nebyl. Poprvé sem přišel až krátce před její instalací, kdy bylo zapotřebí ještě vyrobit podstavec a promyslet usazení. Při detailnějším pohledu zjistíte, že profil sochy přesně kopíruje klenbu, pod níž je umístěna, což budí dojem záměrného propojení. Navíc i odstín pískovce dokonale koresponduje se zabarvením okolí. To samozřejmě může být především shoda okolností, nicméně, už tato shoda napovídá, že sem tato autorem nepojmenovaná plastika prostě patří… -MiH-

Autor abstraktní plastiky znázorňující matku s dítětem svému dílu jméno nedal. Nicméně tato myšlenka mluví sama za sebe.

Mladému sochaři Štěpánu Hemzalovi poděkovala za všechny ředitelka Charity Konice MUDr. Irena Lenfeldová.

TOVAČOVKA: Vlak z Prostějova nedojel ani tentokrát

Totam je století páry, boom dráhy železné. Vlaky jsou za víc jak půldruhé století své existence součástí dopravní infrastruktury. Přesto je obrázek parní lokomotivy stále symbolem vláčku i pro sotva žvatlající batolata, která skutečnou ‚páru' ani nikdy neviděla.

Stejně jako důmyslný vynález parního stroje, který je dnes už možná spíš trochu archaickou relikvií než symbolem pokroku, má svoje tajemné pozadí i vznik železničních tratí především v druhé polovině 19. století. Málokdo dnes přemýšlí nad tím, proč vlak jede přes Kostelec nebo Pivín, zatímco koleje mohly vést třeba přes Plumlov nebo Ivaň. Ale to jsou jen hypotetické dedukce, tu a tam podložené dobovými úvahami, ovšemže skutečnost je taková, jaká právě je!

Do podobné kategorie lze zařadit i trať z Kojetína do Tovačova, zvanou Tovačovka. Po té se začalo jezdit 1. září 1895, nicméně už o 20 let dříve, kdy se začalo plánovat propojení Nezamyslic s Olomoucí, se počítalo s vedení trasy právě přes Tovačov. Ovšem chyba lávky. Nikdy na tuto variantu nedošlo, a to ani v době, kdy Tomáš Baťa osnoval své plány na vedení hlavního koridoru po nynější trati z Prostějova přes Chornice na Českou Třebovou. K zamýšlenému propojení Prostějov - Tovačov - Přerov nikdy nedošlo. Kam by směřoval vývoj v případě realizace této možnosti propojení, můžeme živě diskutovat, ale nic s tím už nenaděláme.

Trať z Kojetína do Tovačova postavena z iniciativy velkoprůmyslníka rytíře Davida Guttmanna a jeho bratra Viléma však patří do kategorie těch, které se nepodařilo přežít rok 2000… Na začátku června roku 1981 tudy přestaly jezdit osobní vlaky, postupem let opadla i silná nákladní přeprava. I když v 90. letech bylo obnovení osobního přepravy alespoň na části této trati ‚na spadnutí', nakonec k němu nedošlo.

Takže v poslední době je paradoxně asi nejhojněji trať využívána pouze k nostalgickým jízdám historických vlaků. Stejně tomu bylo i v pátek, kdy u příležitosti Svatováclavských slavností do Tovačova vyrazila historická souprava z Olomouce přes Přerov a Kojetín. I přes deštivé počasí se na jinak opuštěném nádražíčku sešlo několik desítek zvědavců očekávající příjezd parního vlaku. Mezi nimi nemohl samozřejmě chybět ani rytíř David Guttmann s chotí, jenž očekával příjezd vzácných hostů. Ti však v domnění, že trať pokračuje do Tovačova právě z Prostějova, nechali své bagáže na ‚našem břehu'. Bohužel - vlak z Prostějova do Tovačova nedojel ani tentokrát a téměř s jistotou se dá říct, že už asi nedojede nikdy! -MiH-

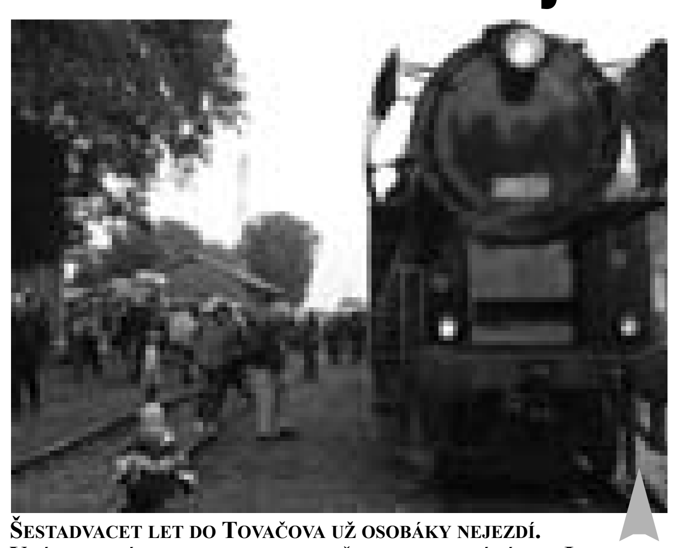

Šestadvacet let do Tovačova už osobáky nejezdí. Vzácnou výjimkou jsou alespoň nostalgické jízdy. Jak to asi mohlo dnes vypadat, kdyby leželo toto městečko na zamýšlené ose Prostějov - Tovačov - Přerov?

Hubertova jízda nebo koňácká sci-fi?

V Jesenci se loučili s jezdeckou sezónou po svém

Jaký bude svět lidí a koní v budoucnu? Těžká odpověď i v horizontu několika let, natož tak v celém miléniu. Ovšem otázka, či spíš úkol, byl vyřčen, nezbývalo než se s ním poprat. Právě koně v roce 3007, to bylo téma nevšední Hubertovy jízdy v hřebčíně Murhof v Jesenci.

Vize roku 3007. Jaký bude v té době svět a jaké v něm budou mít místo koně a lidé? Tak trochu akademická otázka, ovšem záleží na tom, komu je její zodpovězení určeno. Pakliže se toto téma předestře lidem kolem koní, může to dopadnout všelijak. ‚PRAVIDLA - každý jezdec předvede vlastní volnou sestavu. Povoleny jsou rekvizity všeho druhu, např. hudba, kostým, překážky.' Tolik tedy malý výčet z propozic. Téma sice fantazii meze nekladoucí, ovšem zároveň vyvstává otázka: odkud začít?

"Přiznám se, že vůbec netuším, co tady bude dnes k vidění. Nikdo mi neprozradil, s čím dnes přijde," přiznala se Večerníku ředitelka hřebčína Murhof Lenka Pajchlová. Všech 16 žáků zdejší jezdecké školy si připravilo svůj pohled do vzdálené budoucnosti. "Co mě dost překvapuje, hodně je tento úkol ztvárňován jako emoční téma - láska, vzpomínka, vánek. Všichni jsou naprosto úžasní, protože vyjádřit emoce v takové sestavě je opravu obrovský úkol," říká o jednotlivých vystoupeních, také coby členka poroty. Ani v nejmenším nechtěla předjímat, který z motivů je jejím tajným favoritem. Každé vystoupení uváděly originální fanfáry kvarteta trubačů. "Minulý týden jsme byli pozvaní na Hubertovu jízdu ke známým v Dolních Rakousech, kterou právě tito hudebníci provázeli. Je to prostě něco úžasného, když se člověk setká s něčím, co už prakticky vymizelo. Je to neskutečná klasika a máme radost, že přijali naše pozvání a přijeli i sem. Kromě nás se můžou něčím takovým pochlubit snad jen u Kinských," usmívá se Lenka Pajchlová.

Originální Hubertovou jízdou na jízdárně hřebčína Murhof oficiálně skončila zdejší jezdecká sezóna. Rozloučili se koně, kteří byli po celou dobu zařazeni v jezdecké škole, pro některé klisničky to bylo navíc spojeno s nástupem ‚na mateřskou'. "Dá-li pánbůh, a pokud to holky všechno zvládnou, narodí se nám příští rok 16 hříbátek. To, že končí sezóna, však neznamená, že se končí i s ježděním. Koně pracují dál, pokud to jde, jezdíme 365 dní v roce," dodává L. Pajchlová.

Necelá stovka koní ve výběhzích kolem hřebčína už patří k tomuto místu, bez nich by tady určitě něco scházelo. Stejně jako by koním scházeli lidé, kteří se kolem nich celý rok točí. "Naše Hubertova jízda je vlastně určena všem z jezdecké školy, rodinným příslušníkům, všem, kteří nás podporují. Ctíme tady ale pravidlo, že přátelé našich přátel jsou i našimi přáteli," říká ředitelka hřebčína Murhof v Jesenci na adresu všech hostů. -MiH-

Tak takové princezny budou jezdit na koních za 1000 let. Alespoň podle jedné z nejmladších účastnic Hubertovy jízdy

Kvarteto dolnorakouských trubačů uvádělo slavnostní fanfárou každé vystoupení. Tím se nemůžou pochlubit všude.

Dětské ‚Hamry' byly už poosmé

Místa, která jinak slouží prostějovským vojenským specialistům při jejich výcviku, o tomto prodlouženém víkendu ožila dětským rojením. Osmé setkání zdravotně postižené mládeže s dětmi okresu Prostějov stejně jako všechny předešlé pořádalo Sportcentrum - Dům dětí a mládeže Prostějov spolu s vojáky.

"Začali jsme, jak jinak, pravým výsadkovým gulášem, pořád stejným a pořád stejně dobrým. Vaří se všude a nejlíp chutná doma," usmívá se kpt. Michal Mucha. Díky státnímu svátku začalo tradiční setkání na učebněvýcvikové základně 601. skupiny v Hamrech o chvíli dřív. Základna ožila už v pátek dopoledne a první oběd byl právě ‚výsadkově gulášový.' Ovšemže jak Michal Mucha dodává, neznamená to, že pobyt na vojenském území s sebou nese i nezbytné rajóny a nezměnitelnou vojenskou stravu. Nicméně nádech dobrodružství se nevyhne asi nikomu…

I když víkendové setkání bylo už osmé, tradice ‚Hamer' je o rok kratší. "První setkání proběhlo v Baldovci, všechna další už tady. Díky vojákům zde můžeme využívat tento objekt, samotní vojáci nám tady poskytují potřebné logistické zázemí. Myslím, že jde o spolupráci oboustranně prospěšnou," poznamenává zástupkyně ředitele Sportcentra Tereza Zajíčková.

Zatímco vojáci měli na starosti takříkajíc týlové zabezpečení, programová náplň byla jako vždy doménou Sportcentra. Tím se ovšem nevylučovalo oboustranné prolínání těchto ‚sfér vlivu,' samozřejmě k oboustranné spokojenosti. "Letos se nám přihlásilo zhruba 150 dětí, je to o něco méně, než vloni. Podepsalo se na tom hlavně počasí. Možnost zúčastnit se tohoto setkání dáváme všem organizacím na Prostějovsku, které pracují s dětmi," pokračuje T. Zajíčková. Díky tomu se zde sešla opravdu různorodá paleta zájmových činností, kterým se děti věnují. "Tradičními účastníky jsou děti z Dětského domova v Prostějově, dříve v Čechách pod Kosířem. Z těch oslovených organizací přijali pozvání třeba hasiči z Domamyslic, turistický oddíl Sportcentra, pionýrský oddíl z Brodku u Prostějova nebo žáci ZUŠ v Nezamyslicích," představuje účastníky letošního setkání. "A jestli je tady někdo už poosmé, že tedy nevynechal žádný ročník? Tak to jsme určitě my dva," usmívají se Tereza Zajíčková a Michal Mucha. Už o něco vážněji pak dodávají, že se sem vrací první účastníci dnes už třeba v pozici instruktorů majících na starosti už další generaci dětí. "Není tedy vyloučeno, že opravdu tady byl už někdo z nich osmkrát!"

Od zájmové pestrosti účastníků se odvíjel také program, kterým měli možnost se všichni prezentovat. Ovšem i tak bylo dost toho, co pro ně připravili samotní organizátoři. Branná hra, ukázky výcviku vojenských i policejních specialistů, neodmyslitelný táborák nebo noční hra. To jenom tak namátkově. Nic není povinné, záleží pouze na rozhodnutí každého, co je pro něj tím pravým ořechovým.

"Myslím, že jeden důležitý posun je letos patrný. A to, že sem přijelo více menších dětí než v posledních letech, což samozřejmě ovlivňuje průběh setkání právě s ohledem na věkový průměr: Také to naznačuje, že i v příštích letech se sem budou vracet. K tomu se zde objevilo i několik nových tváří v roli instruktorů. Ti dokázali vnést do programu nové nápady. To všechno dohromady nás ujišťuje v tom, že tato setkání mají určitě smysl," řekla Večerníku Tereza Zajíčková z prostějovského Sportcentra. -MiH-

Páteční odpoledne zaplnila branná hra. Poprat se s některými úkoly nebylo snadné!

Na Václava se v Krumsíně koulelo

V pátek 28. září se ve sportovním areálu TJ Krumsín pořádal tradiční petanqueový turnaj "Václav koulí". Letošní ročník značně ovlivnila nepřízeň počasí, do Krumsína se totiž sjelo jen sedmnáct dvojic, což je oproti minulým ročníkům hodně podprůměrná účast. "Od rána se nad celým areálem zatáhla hustá černá mračna, ze kterých se prakticky až do ohlášeného začátku turnaje snášely vydatné dešťové provazce. Přesto se nakonec přihlásila více než třicítka startujících," vyjádřil se k nižší účasti Karel Janeček, hlavní pořadatel.

Ve startovní listině tentokrát chyběla jména sportovců ze vzdálenějších regionů, které k daleké cestě odradilo nevlídné počasí. Také konkurence velkého republikového turnaje konaného ve stejném termínu v Hranicích na Moravě určitě svým způsobem ovlivnila početnost startovního pole. Přesně půl hodiny před avizovaným zahájením turnaje se však nebe umoudřilo a tak pořadatelům spadl kámen ze srdce. "Okolo 13.00 hodin se začaly mraky trhat a zároveň ustal i déšť. Při zahájení soutěže pak už nad celým areálem vysvitlo i sluníčko a tak nic nebránilo v rozehrání turnajových klání," uvedl k náhlému umoudření větru a deště Karel Janeček.

Jako obvykle se krumsínská akce vyznačovala přátelskou atmosférou a bohatým výběrem občerstvení. V udírně voněly klobásky a kdo nemusí maso jistě nepohrdl langošem, hranolky nebo skvělou topinkou. Hráčské pole se letos skládalo výhradně ze zástupců prostějovského regionu, ale i tak byly k vidění kvalitní výkony. "Václav koulí" byl turnajem dvojic, který se započítává do série "Čepek 2007". Hrálo se se třemi koulemi na čtyři kola a vítězem se stala dvojice, která dosáhla dříve mety jedenácti bodů. Turnajovým pavoukem se nejlépe prokousala domácí dvojice Martin Spurný, Jakub Kučera. Na druhou příčku se vydrápali také reprezentanti Krumsína Martin Dostál s Karlem Janečkem a z poháru za třetí místo se radovala mladá dvojice Patrik Písečný a David Trajer. Na první tři dvojice čekaly originální poháry v podobě smaltovaných hrníčků s logem turnaje. Všichni účastníci se pak mohli těšit z velkého množství věcných cen. "Po skončení turnaje využila drtivá většina účastníků možnosti v místním kině sledovat nový český film Roming. Další plánovanou akcí je v neděli 21. října "Lukášův pohár" s tradičním začátkem ve 13.30 hodin," shrnul závěrem Karel Janeček. -zv-

V Krumsíně se zdravotně postiženým líbilo

Letošní IV. ročník setkání zdravotně postižených Prostějovska patřil k nejvíce navštíveným v dosavadní historii.

"Myslím si, že se tak stalo i díky kvalitnímu programu, který zajistila z převážné části senátorka Božena Sekaninová, jež se přes své značné pracovní vytížení věnuje naší akci s maximálním nasazením a velkou podporou," vyzdvihl nezištnou pomoc paní senátorky Zdeněk Soldán, zakladatel akce. Velký podíl na úspěchu má také stále se vylepšující krumsínský bezbariérový sportovní areál, na němž členové místní TJ pracují prakticky celoročně. Nejde opomenout ani výbornou spolupráci s místním Obecním úřadem v čele se starostou Krumsína, panem Střelákem. Tímto způsobem by chtěli členové Tělovýchovné Jednoty Krumsín poděkovat za podporu všem sponzorům a mediálním partnerům akce a zároveň je i pozvat na příští jubilejní V. ročník. -zv-

Sponzoři IV. ročníku setkání zdravotně postižených Prostějovska
MANUS, ing.Matušů; ANAHÜTTE, Libor Svoboda; Žaluzie Prostějov, p. Smetana; Cukrářská výroba Kocourek Krumsín; Zdravotní potřeby Prostějov, p. Svarzzová; Silniční doprava, p. Červený; Pískovna Ondratice, p. Novák; Autoservis Krumsín, p. Pírek; Petra a Věra Mečířovi, Krumsín; Kovovýroba Prostějov, p. Michalec; Obecní úřad Prostějovičky; Pila MINX, p. Minx; Obecní úřad Krumsín; ŽPSV - Uherský Ostroh, ing. Sekanina; Etrin Doloplazy, p. Procházka; Vytěžování vozidel, Richard Hofman; Regomont, Zdeněk Soldán; Koutný, ing. Koutný

Drahany opět ovládly dopravní soutěž

Ve středu 19. září se na dětském dopravním hřišti v Prostějově konala další dopravní soutěž Zlatá cyklistická přilba, které se zúčastnili i žáci z drahanské pobočky ZŠ Plumlov. Akce byla pořádána prostějovským Autoklubem. Tradiční soutěž určenou pro žáky základních škol z celého Prostějovska ovládli opět hoši a dívky ze ZŠ Drahany, kteří v konečném účtování obsadili prvních pět míst.

"Celkem se soutěže zúčastnilo třiasedmdesát žáků ze sedmi prostějovských a tří mimoprostějovských škol. Soutěžící na prvních třech místech získali věcnou cenu v podobě cyklistické přilby. Celkový vítěz soutěže získal navíc pohár Cyklistické přilby 2007 a vítězná škola si odvezla putovní pohár Zlaté cyklistické přilby Autoklubu Prostějov. Všech třiasedmdesát soutěžících bylo navíc odměněno dalšími věcnými cenami úzce souvisejícími převážně s cyklistikou," informoval nás Jiří Hrdlička, jednatel pořádajícího Autoklubu Prostějov. Reprezentanti Drahan v průběhu celé soutěže zbytek startovního pole naprosto deklasovali, a dokázali tak zvítězit již potřetí v řadě. Tím pádem získali ceněný pohár do svého trvalého vlastnictví. Vítězem se stal Petr Minařík, za ním se na dalších místech postupně umístily Pavlína Šustrová, Karin Trunečková, Markéta Vlachová a Iveta Vaňková. "Všichni jsou žáci 6.C třídy. Jsem samozřejmě rád, že se nám podařilo tuto soutěž vyhrát potřetí v řadě. Dopravní výchova má na naší škole dlouholetou tradici a děti se jí věnují prakticky ihned se zahájením školní docházky," s hrdostí v hlase okomentoval další úspěch svých svěřenců Pavel Bednář, učitel ze ZŠ Drahany. Nejlepším zástupcem "mimodrahanské" ekipy byla žákyně páté třídy ze ZŠ Sídliště Svobody Tereza Vyroubalová.

Soutěž se skládala ze šesti disciplín: teoretické testy z pravidel silničního provozu, zásady poskytnutí první pomoci, jízda po dopravním hřišti podle pravidel silničního provozu, jízda zručnosti, znalost dopravních značek a výměna předního kola na čas. -zv-

Drahanští reprezentanti na stupních vítězů, zleva - druhá Pavlína Šustrová, vítěz Petr Minařík a třetí Karin Trunečková.